

Bezinningsweekend

Vanuit het verlangen om tijd te maken voor verdieping worden jonge gezinnen uitgenodigd voor een driedaagse in de aanloop naar Pasen. *Voor de klokken komen...* is de werktitel van dit weekend. De bezinning heeft plaats van zaterdag 31 maart om 10 uur tot maandag 2 april om 19 uur. Deelnemers verblijven in de Benedictijnenabdij Sint-Andries in Zevenkerken in Sint-Andries Brugge. In het naburige Bijbelhuis komt de Bijbel tot leven. Af en toe wordt er deelgenomen aan het gebed en de liturgie van de paters en er wordt meestal aangesloten bij de maaltijden van de kloostergemeenschap. Er is ook tijd voor ontmoeting en ontspanning. Jean Bastiaens staat in voor de begeleiding. Kinderen en jongeren kunnen deelnemen aan een aangepast programma. Men kan inschrijven tot 20 januari. De prijs bedraagt 120 euro voor volwassenen. Er zijn speciale tarieven voor kinderen en jongeren. Zowel kleine als grote gezinnen en ook alleenstaande ouders zijn welkom.

Info: Raf Verbeek, 03 287 35 77, raf.verbeek@ccv.be

Kerststallen

Op zaterdag 17 en zondag 18 december wordt naar goede traditie een kerststallententoonstelling georganiseerd in Brasschaat. Men kan daarvoor terecht in de Sint-Jozefkerk van de wijk Driehoek aan de Rerum Novarumlei.

Ook een Italiaanse delegatie uit Genua wordt daar verwacht. Iedereen is welkom op zaterdag van 13 tot 22 uur en op zondag van 11 tot 18 uur. De zondagse eucharistieviering van 9.30 uur wordt opgeluisterd door het kinderkoor Rejoice uit Ekeren.

Info: www.kerstmarktbrasschaat.be

Kerstconcert

Remi Lens was onderpastoor in Vosselaar van 1938 tot 1957. Hij verwierf ook veel bekendheid met zijn Kerstspel en als kunstschilder. Het Kerstconcert van zondag 18 december om 15.30 uur staat volledig in het teken van dat Kerstspel. Uitvoerders zijn het Onze-Lieve-Vrouwenzangkoor onder leiding van Chantal Verheijen en het kamerkoor Ars Musica met Jo Suykerbuyk als dirigent. Het orgel wordt bespeeld door titularisorganist Jos Van den Heuvel. Het concert kadert eveneens in het vijfenzeventigjarig bestaan van de lokale Davidsfondsafdeling. De opbrengst is integraal bestemd voor het opvangtehuis van pater Jan Hoet in Haïti. De Onze-Lieve-Vrouwekerk in Vosselaar ligt aan de Pastoor Woestenborghsstraat 1. Kaarten kosten 7 euro in voorverkoop en zijn verkrijgbaar bij de dienst Cultuur en bij de bibliotheek van Vosselaar. Jongeren tot en met 18 jaar hebben gratis toegang. Aan de kassa betaalt men 9 euro.

Info: 014 60 08 41, orgelvosselaar@skynet.be, <http://www.kerknet.be/parochie/798/>

‘Het grootste cadeau dat we hun gaven is elkaar’

Bij Betonne Jeugd leren jongeren in generatiearmoede zichzelf op hun volle waarde schatten. Het project krijgt de steun van Welzijnszorg in het raam van de adventscampagne

- Hun grote kracht is dat ze vaak tegen alles in kunnen volhouden
- Bij Betonne Jeugd zijn ze een beetje als familie geworden van elkaar

Susan VAN LOMMEL

Betonne Jeugd is acht jaar geleden ontstaan uit een buurthuis in Antwerpen Zuid. Op vraag van een aantal jongeren die geen aansluiting vonden bij het bestaande jeugdwerk aanbod, stampten drie gedreven vrijwilligers speciaal voor hen een nieuwe jongerenwerking uit de grond. Eén van hen is Kristof Daems. „Niet toevallig hadden we alle drie al gewerkt in de bijzondere jeugdzorg. We hadden gezien welke kansen allemaal bleven liggen in veel klassieke opvangstructuren. Voor je het weet, rijden jongeren zich vast in een rolletje dat ze blijven spelen tegenover de opvoeders. Met deze nieuwe werking wilden we niet in die val lopen. We hebben vanaf het begin goed opgelet om niet op onze beurt in een vaste structuur te verzanden, voortdurend commentaar te geven of de rol van politieagent te spelen.”

„In het begin dachten we dat we als jeugdwerking toch ‘activiteiten moesten organiseren’, maar daar zijn we van afgestapt. Deze jongeren wilden gewoon samen wat rondhangen en babbelen. Wat erbij komt is goed, maar het hoeft niet. Soms koken we samen, enkelen dekken de tafel, anderen wassen af: dat gaat allemaal vanzelf. Of we organiseren een culturele activiteit voor wie zin heeft.”

Centraal in de aanpak van Betonne Jeugd is de positieve, opbouwende manier waarop de jongeren benaderd worden. Die krijgen



Eén keer in de maand trekt de Betonne Jeugd erop uit met een bus die de jongeren zelf hebben omgebouwd. © rr

zo een veel positiever beeld van zichzelf en van de bredere maatschappij. Dat kan enorm veel kansen opleveren. Het is een proces van jaren, maar tegelijk is het ook een kettingreactie omdat de jongeren ook elkaar op diezelfde opbouwende en positieve manier gaan benaderen.

„Eigenlijk zijn we een beetje als een familie geworden van elkaar”, vervolgt Daems. „Eén keer in de maand trekken we erop uit met een bus die we daarvoor samen hebben omgebouwd (foto). Wanneer we op kamp gaan, zorgen we wel dat we een en ander bij ons hebben om te kunnen voetballen of zwemmen bijvoorbeeld, maar we hebben geen vast programma. We staan ’s morgens op en we zien wel.”

Het grootste cadeau dat Betonne Jeugd deze jongeren heeft

kunnen geven? Daems aarzelt geen seconde. „Elkaar. We geven hen aan elkaar, en zo bouwen we hun eigen netwerk op. Met ons, begeleiders, hebben ze ook een goede band, maar die is minder ‘echt’ omdat we tenslotte vrijwilligers zijn.”

Centraal in de aanpak van Betonne Jeugd is de positieve, opbouwende manier waarop de jongeren benaderd worden

„Daarnaast leren ze bij ons ook geloven in hun eigen kunnen. Dat kan jaren duren, maar het komt. Als we kunnen zeggen dat ze eigenlijk heel handig blijken bij het samen opzetten van een

tent, zullen we dat niet laten! Koken, rappen, luisteren, doorzetten: ze zijn dikwijls heel goed in dingen die op school of bij de arbeidsbemiddeling niet meteen worden opgemerkt.”

Wat wij van deze jonge mensen kunnen leren? „Een grote kracht van mensen in generatiearmoede is dat ze tegen alles in kunnen volhouden. Ze moeten wel, en dat geeft hun een enorme mentale kracht. Daarnaast weten ze ook echt wat solidariteit betekent. Ik denk nu spontaan aan ‘hotel vriend’, zoals we dat noemen bij Betonne Jeugd. Onze jongeren nemen soms vrienden in nood op in hun eigen huis, terwijl je honderd argumenten zou kunnen geven om dat toch niet te doen. Te weinig plaats is er maar een beetje van. Maar ze luisteren meer naar hun hart dan naar hun verstand, hoewel dat faliekant kan aflopen.”

Betonne Jeugd is één van de vele projecten die steun zullen krijgen van Welzijnszorg in het raam van de adventscampagne *Armoede is geen kinderspel*. Als u kaarsen koopt, een *Soep-op-de-stoep*-actie organiseert of op een andere manier Welzijnszorg financieel steunt, zullen zij het voelen. Kristof Daems windt er geen doekjes om wanneer ik hem vraag wat deze steun betekent voor de werking. „We zijn er klaar voor. We hebben nu zo’n acht jaar in de marge geleefd en veel van onze vrije tijd gegeven. Doordat die ook maar beperkt is — daarnaast werken we alle drie — hebben we veel kansen moeten laten liggen. We kunnen het best met eenvoudige middelen blijven stellen, maar door deze extra steun krijgen we nu eindelijk personeelskansen. Dat is een hemels geschenk.”

Info: Betonne Jeugd, www.betonnejeugd.be

Als je het speelgoed ziet buiten dragen

Op de startavond van Welzijnszorg getuigden jongeren van Betonne Jeugd over een kindertijd vol kwetsuren. Maar ook over hoop en kracht

Ze zijn tussen de 17 en de 23 jaar oud, maar lijken soms veel rijper dan hun leeftijd doet vermoeden. Al heel jong werden ze met situaties geconfronteerd die voor veel andere kinderen ver buiten hun leefwereld liggen: een dagelijkse strijd tegen de schulden, alcoholisme, drugsverslaving en soms zorgen voor de ouders in plaats van omgekeerd. Doorheen dat verleden, die kwetsuren en dat gemis hebben ze een nieuw zelfvertrouwen ontdekt bij Betonne Jeugd.

Deze jongeren zijn opgegroeid in armoede — generatiearmoede — en willen daarover getuigen ook. Moedig en open, zelfs voor een zaal voor mensen zoals op de startavond van Welzijnszorg in Malle eerder dit najaar:

„Je zit vaak alleen als je moeder en vader zijn gaan werken. Je voelt je verlaten, alsof je ouders je niet graag zien. Pas veel later besef je dat ze het doen om te zorgen dat je kan eten of studeren.”

„Je ziet andere kinderen met hun vader voetballen, en je mist dat.”

„Ik was liever in de instelling dan thuis, omdat ik me daar veiliger voelde. Thuis kon op elk moment de politie of een deurwaarder aan de deur staan”

„Je komt van school en ziet hoe alle speelgoed wordt buiten gedragen. Om schulden af te betalen.”

„Bij Betonne Jeugd oordelen ze niet over je. Ze zijn bereid je te leren kennen zoals je bent.”

„De begeleiders zijn er ook buiten de werking zelf. Bijvoorbeeld om je succes te komen wensen bij een examen.”

Betonne Jeugd heeft een bus (zie hierboven) die ze helemaal zelf hebben omgebouwd. Over de activiteiten die ze samen hebben gedaan om geld in kas te krijgen: „Supertof! We hebben er zelf voor gewerkt en niemand kan het ons afpakken!” (SVL)

Informatie over Betonne Jeugd: zie hierboven. Over de adventscampagne van Welzijnszorg: 03 217 24 90, antwerpen@bdwz.be, www.welzijnszorg.be

De volle breedte van het evangelie

Mgr. Bonny sprak voor Onthaal voor Echtgescheidenen over een Kerk die openstaat voor ieders levensverhaal. Maar die ook eerlijk omgaat met heel het evangelie

- ▶ Jezus' eerste woord of gebaar bij elke ontmoeting is er een van aanvaarding
- ▶ De kerkgemeenschap moet ogen, oren en mond zijn van Jezus in de wereld

Susan VAN LOMMEL

Van OVE (Onthaal voor Echtgescheidenen) kreeg onze bisschop mgr. Bonny een uitnodiging om te komen spreken over de plaats van gelovige echtgescheidenen in de christelijke gemeenschap. Daar moet hij op ingaan, vond hij, al gaat het niet om een gemakkelijk onderwerp. Het werd een serene maar intense avond, waarop ook vele vragen hun weg vonden. Wat is de visie van de bisschop?

„Om de houding van de Kerk toe te lichten, zou ik de 'oprit' willen nemen van het evangelie zelf. Hoe ging Jezus om met mensen? Zijn eerste woord of gebaar bij vrijwel elke ontmoeting is er een van aanvaarding. 'Je bent geliefd. Je mag er zijn. De Blijde Boodschap is voor jou.' Dan pas volgt er een oproep of een aanmaning, waarmee Jezus een persoon wil confronteren. Van de Kerk verwacht men diezelfde volgorde. Hoewel: vaak heeft men de indruk dat het in de Kerk andersom is. Dat wekt onbegrip en weerstand.

Waar Jezus ook gaat, wordt hij als vanzelf het verzamelpunt voor mensen met een gehavend levensverhaal. Zieken, zondaars, bedelaars: ze komen op hem af en troepen rond hem samen. Zeker, Jezus spreekt hen ook aan op hun zwakte of zonde, maar eerst heeft hij voor hen een gebaar van vriendschap, genezing of vergeving. Is dat een tegenspraak in het optreden van Jezus? Neen. Het betekent eerder dat het optreden



Mgr. Bonny: „Jezus' eerste woord of gebaar bij vrijwel elke ontmoeting is er een van aanvaarding.” © Susan Van Lommel

van Jezus niet in één zin of één gebaar kan samengevat worden. De Blijde Boodschap is een complex gebeuren. De houding van Jezus kan niet op één enkel woord gezet worden, als een driehoek op één punt.

„Wat God derhalve heeft verbonden, mag een mens niet scheiden' (Mc 10,9). Het is een moeilijk woord uit het evangelie, waar we niet omheen kunnen. Tegelijk moeten we zeggen: het is niet het enige woord van Jezus dat op de situatie van gehuwden en echt-

gescheidenen van toepassing is. Jezus spreekt ook over de wijnstok en de ranken, over de vader met twee zonen, over de goede herder die meer geeft om het verdwaalde lam dan om de hele kudde, over de tollenaar en de farizeeër: al deze teksten zijn hier evenzeer van toepassing. Daarbij komt de diepste draad van het evangelie: dat Gods genade bij ons maar binnenkan door de opening van onze zwakte of broosheid.

Van het evangelie naar de kerk-

gemeenschap. Die moet, op een zo helder mogelijke manier, ogen, oren en mond zijn van Jezus in de wereld van vandaag. Ze moet een ruimte zijn waarin mensen met een gehavend levensverhaal zich welkom voelen. Tegelijk moet de Kerk in de waarheid blijven staan. In die zin kan de Kerk niet zeggen: 'Och, of een relatie stand houdt of niet, het doet er niet toe.' Dit zou geen recht doen, noch aan de complexe levenservaring van mensen, noch aan de volle betekenis van het evangelie.

Voor de Kerk is het als met het evangelie: ze mag zich niet tot één uitspraak of gebaar van Jezus beperken, ze mag geen driehoek op één punt worden. Naast weerwerk, zal de Kerk ook warme nabijheid, ontvankelijkheid en begrip moeten bieden, en omgekeerd.

In het kerkgebouw stonden vroeger twee gestoelten: een preekstoel en een biechtstoel. In de preekstoel verkondigde de Kerk haar boodschap. Daar kon en moest al eens een zin gezegd worden waar mensen in de praktijk nog niet aan toe waren. In de biechtstoel ging het niet zo zeer om de verkondiging van de boodschap, maar om het concrete levensverhaal van mensen. Daar kwamen de pijnlijke ervaringen aan het woord en de genezende kracht van het evangelie, voor mensen van vlees en bloed. Eigenlijk heeft de Kerk beide nodig, preekstoel en biechtstoel, om de Blijde Boodschap ter bestemming te laten komen.

Een echtscheiding is een pijnlijk verhaal. De betrokkenen ervaren het als een mislukking, een ontgoocheling, een diep verdriet in hun leven. Echtgescheidenen moeten, met die pijnlijke ervaring, in de kerkgemeenschap volwaardig christen kunnen zijn. Ze blijven delen in de roeping van alle christenen. Aan hen en aan ons om daar werk van te maken. Bij

de beoordeling van de geschiktheid voor bepaalde taken, moet heel de persoonlijke kwaliteit in rekening worden gebracht.

Mensen die zelf een scheiding hebben meegemaakt, zijn het best geplaatst om lotgenoten te helpen. Hun plaats in de Kerk is niet enkel 'je mag er bij zijn', maar ook: 'als gelovige kan je anderen in dezelfde situatie nabij zijn en steunen'.

„De Kerk moet een ruimte zijn waarin mensen met een gehavend levensverhaal zich welkom voelen”

En wat met de communie voor hertrouwde echtgescheidenen? Hier moet de Kerk de volle breedte van haar eigen theologie in rekening durven brengen. Naast de objectieve situatie, moet de Kerk ook rekening houden met de subjectieve ervaring en inschatting van mensen. Geen twee situaties zijn dezelfde. De eucharistie is bovendien niet alleen 'teken van eenheid', ze is ook 'middel om de genade te ontvangen'. Wie als christen wil leven, ook en vooral in moeilijke levenssituaties, moet bij het voedsel kunnen dat Jezus aan zijn leerlingen aanbiedt. In gesprek met een pastor of geestelijke leider kunnen mensen tot een gewetensoordeel komen dat aansluit bij hun levensverhaal en hun geloofsweg. Als we de kerkgemeenschap met een 'familie' mogen vergelijken, kan zij niet minder zorgzaam met haar gelovigen omgaan dan goede ouders met hun kinderen, al komen die al eens in onverwachte wateren terecht.”

Informatie over de activiteiten van OVE (Onthaal voor Echtgescheidenen): telefoon 03 605 04 90, ove.antwerpen@gmail.com

‘Gij omarmt ons met Uw stilte’

Meer dan zeshonderd mensen kwamen samen in Schoten voor een Avondgebed in de geest van Taizé. Onze bisschop mgr. Johan BONNY ging voor

Op zaterdag 26 november zat de Heilig-Hartkerk in Schoten afgeladen vol. Meer dan zeshonderd mensen namen deel aan een stemmige gebedsdienst in de geest van Taizé. Een mooi aantal, maar in Schoten doen ze het niet alleen daarvoor. De gebedsviering, waarbij voor deze vijftiende editie onze bisschop voorging, ademt elk jaar weer een sfeer van ingetogen en intens samenzijn. Liesbeth Philips was erbij en vertelt.

„De brandende kaarsen, het zachte licht, de stilte en wat later de stemmen van het grote koor, de klanken van de instrumenten, het was overweldigend. 'Open ons hart voor uw Woord. Laat ons uw

Geest van troost en vreugde brengen bij mensen, als teken van liefde.' En dan het gebed 'Bescherm mij, God, ik vertrouw op U. U wijst me de weg ten leven. Bij U is vreugde, vreugde in overvloed.'

Licht

Ook werd de inmiddels overleden broeder Roger geciteerd, die de internationale Taizégemeenschap in Frankrijk stichtte: „God, Gij omarmt ons met uw stilte. Gij voert ons weg uit alle rumoer en drukte. Laat mij wonen in stille aandacht voor u, want Gij ziet en doorgrondt mij...”. Het zou geen Taizégebed zijn als er ook niet veel plaats was voor stilte. „De

sfeer was indringend intiem, nodigde uit tot verdieping en ontmoeting met Hem die Liefde is en ons tot vreugde wil zijn...”

„Gods liefde wordt uitgedrukt in het doorgeven van zijn Licht. Vanuit de Paaskaars werden daarom alle kaarsen aangestoken, waardoor de kerk in een hemels licht baadde. Van lied naar gebed, van gebed naar meditatie en terug naar een lied. En zo werd het avondgebed uiteindelijk neergelegd in het lied waarin we ons verlangen naar God uitzongen.”

Het gebed kaderde in een ruimer programma met werkateliers, een jongerentocht en een ontmoetingsherberg. (svl)



„Laat mij wonen in stille aandacht voor u”. © Chris Veeckmans